

тугалския тронъ Донъ Мигелъ, коя-то стои още отъ Іануария 1873 като дѣсно крило отъ страна на мѣжъ си.

Карлистско-то движение на 1872 бѣше съвсемъ удушено, но съ прокламиране-то на република-та спечели нова храна. Като са организираха негови-тѣ привърженици доста добръ, Донъ Карлосъ тръгна на 15 Іулия 1873 вечерта за Бидана-долина; на 1. Августъ стигна въ Бискай, дѣто той въ Гернизъ положи клетва за притежателъ на Баски-тѣ области. Скоро той се яви предъ Билбао съ 10,000 души войска и отъ карлистски-тѣ нехранимайковци се образува една цѣла войска. Оттогава насамъ са продължава войната между Карлисти и Републиканци съ щастие ту отъ една-та, ту отъ друга-та страна. Но макаръ толкова много пожертвувания и да станаха отъ страна-та на Карлисти-тѣ и макаръ Карлъ да са прокламира въ Катедрална-та черкова въ Толоза, като за Кралъ, пакъ не можа този претендинъ да земе важна-та крепостъ Билбао; напротивъ, тя са превзе отъ републикански-тѣ генерали Серрано и Конха. За това Карлисти-тѣ са обхрнаха камъ градъ-тъ Дуранго (7 ч. отъ Билбао) като основа на тѣх-ни-тѣ операции. Карлистски-тѣ работи назадничеватъ, а тази гражданска война може още много да са продължава.

Но Испания имаше не само да прави съ Карлисти-тѣ, ами още по-много я затрудниха отъ социалистически мисли обзети-тѣ федеративни републиканци. По Іулия 1873 Картагена и Мурция са отказаха отъ Мадритско-то правителство, т. е. не искаха да му са покорятъ вече. Генералъ Контрерасъ, инсургентския предводителъ, издаде единъ указъ, и са нарече президентинъ отъ Мурция, домогна са о петъ военни кораби, кои-то са намираха въ пристанище-то Картагена и ги прати и по други пристанища за да уговори жители-тѣ имъ да послѣдватъ примѣра на Мурция. При завращание-то на таквази една експедиция — на единъ бунтовнически вапоръ Вигиланте —, единъ Германски ко-